

ὄχι μόνον τὰ χωράφια τους, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ βασικώτερον πρόβλημα τῆς παραγωγῆς παραμένει ἡ μείωσις τοῦ παραγωγικοῦ κόστους.

Τὸ κόστος τῆς μάρης Κορινθιακῆς σταφίδος ὑπὸ τὸ ὑφιστάμενον σύστημα καλλιέργειας εἶναι ὑψηλότατον λόγῳ: 1) Τῶν μικρῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων καὶ 2) τῆς μὴ καθολικῆς ἐφαρμογῆς, εἰσέτι, τῆς μηχανοκαλλιέργειας.

Ἡ μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις ἀνέρχεται εἰς 230—250 χιλιόγραμμα ἐξ αἰτίας: 1) τῆς παλαιότητος τῶν σταφιδαμπέλων εἰς μεγάλου ποσοστὸν ἐκτάσεως (80%), 2) τῆς ὑπάρξεως μεγάλων κενῶν εἰς τὰς σταφιδοφυτείας, (μικρότερος ἀριθμὸς πρέμνων), 3) τῆς ἀδῆσεως τῶν μὴ παραγωγικῶν πρέμνων, 4) τῆς κακῆς διατροφῆς αὐτῶν καὶ 5) τῶν μὴ καταπολεμῶμενων εὐκόλως ἢ οὐδόλως ἀσθενειῶν (ἴσκα—σφηριριζία—μολυσματικὸς ἐκφυλισμὸς).

Ἡ μηχανοκαλλιέργεια εἶναι ἀδύνατον σήμερον νὰ τύχη καθολικῆς ἐφαρμογῆς λόγῳ τῶν ἀκανονίστων σχημάτων.

Ὁ ΑΣΟ προτάσων τὸ πρόβλημα τῆς μείωσεως τοῦ παραγωγικοῦ κόστους, συνέταξε καὶ ὑπέβαλε κατὰ τὸ παρελθόν, πρὸς ἔγκρισιν, εἰς τὴν Κυβέρνησιν μελέτην καὶ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιδιώκεται, ἄραρον τῆς μείωσεως τοῦ παραγωγικοῦ κόστους, καὶ ἡ ἐξισορροπίσις τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν.

Διὰ τῆς μελέτης αὐτῆς ἔχει προγραμματισθῆ σταδιακὴ ἀναμπέλωσις τῶν παλαιῶν φυτειῶν, ὥστε εἰς μίαν 20ετίαν νὰ ἔχων ἀνανεωθῆ ὅλαι αἱ σταφιδάμπελοι.

Διὰ τῆς ἀναμπελώσεως, ἤτοι τῆς ἀνανεώσεως τῶν γηρασμένων σταφιδαμπέλων, αἱ μὲν στρεμματικαὶ ἀποδόσεις, τουλάχιστον, θὰ διπλασιασθοῦν, ἡ δὲ μηχανοκαλλιέργεια, λόγῳ

τῶν γραμμικῶν διατάξεων καὶ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων φυτεύσεως, θὰ τύχη καθολικῆς ἐφαρμογῆς καὶ οὕτω ἐλπίζομεν νὰ ἐπέλθῃ μία τεραστία μείωσις τῶν κόστους παραγωγῆς ἀνερχομένη εἰς τὸ ἀπίστευτον ποσοστὸν τῶν 200—300%. Ἐν παρ' ἐλπίδα, πρᾶγμα ποῦ δὲν πιστεύομεν, τὸ Νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν ψηφισθῆ συντόμως, ὥστε ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς ἀναμπελώσεως, πολὺ φοβοῦμαι ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ἀπογυμνωθῇ ὁ τόπος μας καὶ ἡ Κορινθιακὴ σταφίς, αὐτὸ τὸ πολύτιμον προῖόν, θὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἱστορίαν.

Τὰ μερικὰ προβλήματα, τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὴν ἀναμπέλωσιν ἢτοι ἡ ἐκλογὴ τῶν καταλλήλων ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκειμένων καὶ τῶν χρησιμοποιοησομένων ἐμβολίων, ὡς καὶ τὰ προβλήματα τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν, ἀντιμετωπίζονται θανάσια ἀπὸ τὴν Γεωπονικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ ΑΣΟ, ἥτις πολλὰ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μέχρι σήμερον εἰς τὸν τομέα τῆς, ποῦ πράγματι εἶναι ἀξιοζήλευτα.

Ἄλλα σοβαρὰ προβλήματα εἰς τὴν παραγωγὴν δὲν ὑπάρχουν, διότι κατὰ κάποιον τρόπον ἔχουν μελετηθῆ καὶ ἔχουν ἐξευρεθῆ αἱ κατάλληλοι λύσεις.

Εἰς τὴν ἐμπορίαν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν συνεχῆ καὶ ἐπαρκῆ τροφοδότησιν τῶν καταναλωτικῶν ἀγορῶν διὰ σταφίδος καλῆς ποιότητος, χαμηλῆς τιμῆς καὶ σύμφωνα μὲ τὰς προτιμήσεις τοῦ καταναλωτικοῦ κοινού. Τὰ κριώτερα ἀπ' αὐτὰ εἶναι:

1) Νὰ γίνῃ μιά προεργασία διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς τὴν δημιουργίαν τύπων ποιότητος (τυποποιήσις), βασιζομένων εἰς ἀντικειμενικὰ κριτήρια, καταργουμένου τοῦ ὑφισταμένου καθεστώτος καὶ νὰ οργανωθῆ ὁπωσδήποτε μία ὑπηρεσία ἐλέγχου ποιότητος τῆς συσκευαζομένης καὶ ἐξαγομένης σταφίδος, βασιζομένου καὶ ἐνεργου-